

Warszawa, dnia 23-09-2022 r.

**Pani
Jolanta Simon
Prezes Zarządu
Spółdzielni Mieszkaniowej FABUD
ul. Kapicy 3
41-100 Siemianowice Śląskie**

Szanowna Pani Prezes,

w odpowiedzi na Pani pismo z 31 lipca 2022 r. przedstawiam następujące informacje.

Ze względu na ponoszone koszty wynikające z konieczności zakupu uprawnień do emisji oraz zakupu paliwa, których ceny wznoszą, przedsiębiorstwa co do zasady mają możliwość zmiany obowiązującej taryfy dla ciepła. Ustalając taryfę przedsiębiorstwa powinny kalkulować ją zgodnie z zasadami określonymi w ustawie *prawo energetyczne* (Dz.U. z 2022 r. poz. 1385), w sposób uwzględniający m.in. koszty uzasadnione prowadzenia działalności wraz z należnym zwrotem z kapitału, ograniczając ryzyko niewypłacalności.

Przedsiębiorstwa energetyczne, prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania ciepła, kształtują swoje taryfy na podstawie rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 kwietnia 2020 r. w *sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło* (Dz. U. z 2020 r. poz. 718 z późn. zm.) – dalej: „rozporządzenie taryfowe”. W przypadku istotnej zmiany warunków wykonywania działalności gospodarczej, przedsiębiorstwo energetyczne ma możliwość zmiany taryfy ukształtowanej na podstawie kosztów i wprowadzonej do stosowania, na podstawie § 28 ust. 1 tego rozporządzenia.

W rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 14 marca 2022 r. zmieniającym rozporządzenie taryfowe, uwzględniono, związany z polityką klimatyczną Unii Europejskiej, fakt dynamicznie zmieniających się kosztów emisji CO₂. W związku z wystąpieniem konieczności unormowania w prawie sposobu obliczenia uzasadnionych rocznych kosztów zakupu uprawnień do emisji dwutlenku węgla, przepis został sformułowany tak, żeby można było uwzględnić prognozowany wzrost kosztów tych uprawnień. W dodanym w §11 ust. 1 punkcie 5 odniesiono się do ustaleń rynkowych notowań w kontraktach terminowych z dostawą w grudniu roku złożenia wniosku o zatwierdzenie taryfy dla ciepła, na wskazanych giełdach towarowych. Takie podejście powinno zapewnić wytwórcom ciepła kształtującym taryfy możliwość pokrycia koniecznych do poniesienia kosztów uprawnień do emisji CO₂ w okresie

objętym wnioskiem taryfowym, eliminując kalkulacje na podstawie nieaktualnych danych historycznych.

Dodatkowo, rozporządzenie taryfowe, na podstawie brzmienia dodanego w § 28 ustępu 1a, umożliwi zmianę wprowadzonej do stosowania taryfy dla ciepła uwzględniającej źródła ciepła biorące udział w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, dla której ceny i stawki opłat ustala się na podstawie § 11 i § 12, w przypadku istotnej zmiany cen zakupu uprawnień do emisji CO₂. Przy czym, co istotne, analizy i oceny skutków ekonomicznych tej zmiany dokonuje się wyłącznie w zakresie zmiany cen zakupu uprawnień do emisji. Wprowadzone nowe podejście w znaczny sposób skraca czas prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki postępowania administracyjnego w sprawie zmiany stosowanej taryfy dla ciepła.

Wskazuję jednak, że mając na uwadze trudności z pokryciem wzrostów cen paliw oraz rosnących kosztów emisji dwutlenku węgla planowanymi przychodami, na bieżąco analizowane jest otoczenie regulacyjne przedsiębiorstw energetycznych, z uwzględnieniem uwag zgłaszanych przez przedsiębiorstwa funkcjonujące na rynku ciepłowniczym.

Należy również wskazać, że w dniu 15 września 2022 r. została uchwalona ustawa *o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1967), która została podpisana przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 17 września 2022 r., ogłoszona w Dzienniku Ustaw w dniu 19 września br. i weszła w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Regulacja ta, ma na celu ograniczenie wzrostu opłat za ciepło dostarczane do odbiorców z przeznaczeniem na cele mieszkaniowe i użyteczności publicznej, poprzez wprowadzenie mechanizmu ustalania przez przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność w zakresie wytwarzania ciepła, tzw. średnich cen wytwarzania ciepła z rekompensatą. W art. 4 ust. 1 ustawy wskazane jest, że średnią cenę wytwarzania ciepła z rekompensatą ustala się m. in. dla gospodarstw domowych i wspólnot mieszkaniowych, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o *własności lokali* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1048), albo spółdzielni mieszkaniowych, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *spółdzielniach mieszkaniowych* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1208 oraz z 2022 r. poz. 1561), które są uprawnione lub zobowiązane do zapewnienia ciepła w lokalach mieszkalnych na potrzeby zużycia przez gospodarstwa domowe albo w lokalach tzw. podmiotów wrażliwych, wymienionych w ustawie w zakresie, w jakim zużywają ciepło na potrzeby określone w tych przepisach. Dla odbiorców tej grupy została wskazana średnia cena wytwarzania ciepła na potrzeby ogrzewania i przygotowania ciepłej wody użytkowej. Rekompensata ma bowiem służyć utrzymaniu określonego poziomu wysokości opłat ponoszonych przez odbiorców pomimo rosnących kosztów przedsiębiorstw energetycznych wytwarzających ciepło.

Zarówno przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesję i wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania ciepła, jak i wytwórcy ciepła, którzy nie są obciążeni obowiązkiem posiadania koncesji na wytwarzanie ciepła, które dostarczane jest do odbiorców końcowych ciepła z przeznaczeniem na cele mieszkaniowe lub użyteczności publicznej, będą miały obowiązek stosować średnią cenę ciepła z rekompensatą, wynoszącą w kwotach netto:

- dla źródeł ciepła zasilanych przez gaz i olej opałowy- 150,95 zł/GJ,

- dla pozostałych źródeł- 103,82 zł/GJ.

Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie ciepła samodzielnie ustalają należną rekompensatę i składają wniosek o jej wypłatę do Zarządcy Rozliczeń S.A. Wypłaty, rozliczenia i kontrola wniosków o wypłatę rekompensat należy również do Zarządcy Rozliczeń S.A. Dla przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania ciepła nieobjętych obowiązkiem koncesyjnym lub zwolnionych z obowiązku przedkładania taryfy do zatwierdzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, proponuje się analogiczne rozwiązanie, przy czym z uwagi na lokalny charakter tych wytwórców, obowiązek wypłaty, rozliczenia i kontroli wniosków o wypłatę rekompensat zostanie nałożony na jednostki samorządu terytorialnego właściwe ze względu na siedzibę wytwórcy ciepła.

Wysokość rekompensaty, która pomniejsza obciążenie wskazanych odbiorców ciepła, powiązana jest z dynamiką zmiany cen nośników energii. Rekompensaty wypłacane będą w okresie sezonu grzewczego od 1 października 2022 r. do 30 kwietnia 2023 r.

Z poważaniem

Piotr Sprzączak
Dyrektor
Departament Ciepłownictwa
/ – podpisany cyfrowo/